

אלקלעי עמנואל

בן שמואל ושושנה. נולד בשנת 1931 בירושלים. מילדותו היה מהונן בקול נעיב ובשמיעה מצוינת והשתתף במקהלות של הזנות ספרדית (מלאכת אביו) ובקריאה בתורה בטעמי הנגינה בציבור בימי הג' ואת הפרוטות שקיבל בשכר זה היה נותן לצדקה או מביא הביתה. המשפחה רבת הנפשות לא היתה אמידה ועמנואל הפסיק את לימודיו לפני סיום בית-הספר העממי והחל לעבוד כחניך בבית-הדפוס "ירושלים".

בגיל 16 שנה ורבע השנה הגיע לדרגת פועל-דפוס מסוג א'. וגם עתה היה מביא את שכרו הביתה לעזרת המשפחה. היה מסור מאד לאמו ובשעות-הפנאי המעטות שבלילות-חורף היה מנעיב לה את זמנה בקריאת סיפורים מהתורה ומהמדרשים, בשירה או בפריטה על מנדולינה. כחבר "הנוער העובד" הצטרף בגיל 13 לגדו"ע. בגיל 15 נחבל בשעת אימונים על הרהצופים ושכב 35 יום בגלל זעזוע מוח. את הוריו שחרדו לו בהעדרו מהבית בשבתות ובלילות, לרגל צאתו לאימונים, היה מרגיע בהסברתו כי הכרחי הדבר למען תהיה המולדת. ממחרת ליל הכרזת או"ם התיצב לשירות מלא בגדוד "מוריה" של הי"ש. השתתף בקרבות רבים בירושלים ובסביבתה. שמר בנוהייעקב עד הנסיגה, הגן על בית-החולים "הדסה" על הרהצופים ובכל הזדמנות היה ממהר לבקר בבית להרגיע את אמו. השתתף בחיפוש אחרי נעדרי קרב הרטוב ולא שקט עד אשר מצא אחד מהם מתבוסס בדמו, ואחרי הליכה מיגעת של 9 שעות הוא נשאו על כתפיו כשני קילומטרים. אולם הפצוע מת. הדבר זיעזע את עמנואל והוא נשבע לנקום. הועבר עם גדודו לגדוד "הפורצים" פלמ"ח בחטיבת "הראל" ויצא לשפלה לשירות במשלטי המסדרון. בקושי הצליח לבקר בבית-הוריו סמוך להתחלת ההפוגה השנייה. לא נענה לשידוליהם שיישאר ללון בבית, על אף העובדה של התחלת ההפוגה. חזר לגדודו ובאותו ערב, אור ליום 18.7.1948, יצא לסיור אל משלט בית-תול שבאזור מעלה-החמישה. עמד בגבורה נגד כוחות-בלתי סדירים שתקפו בכוח עדיף וגם לאחר שנפצע בראשו הוסיף לירות. מהחובש שנשלח לחבשו ביקש כי לא יגלה לאמו את דבר היפצעו. בשעת הנסיגה נשאר שם, נחשב כנעדר ולאחר זמן נאספו עצמותיו והובאו למנוחות בקבר-אחים על הרהרצל בירושלים ב-28.2.1950.